

Не си злато, нито сребро,
Не си капка майска роса; —
Ты си, пиле, малка мома.

Видишь ми ся свѣтла звѣзда,
Видишь ми ся злата зора,
Честно злаго, чисто сребро;
На свѣта си първо добро.
Обычамъ та, — обычай ма; —
Радвамъ ти ся, — радвай ми ся,
Ты си пиле, малка мома,
На свѣта си първо добро.

25

Юнакъ ранилъ конакъ да стига,
Прѣпуска конче прѣзъ горж;
И тамъ ся долу прахъ пепелъ дига,
Тж ся замрежва прѣдъ зорж.
Юнакъ равиль посрѣдъ ношь скочилъ,
До тегнало му да мълчи,
И той запѣлъ на черни очи;
Защо отъ тѣхъ ся далечи, —
Ахъ, вы очи, моя изгора!
Вы изсушихте менъ младца;
Защо вы хора, вы лоши хора,
Що раздѣлихте двѣ сърдца?
Прощавай (Търновъ), милый граде.
Прощавай момне, свѣтъ и рай!
Отъ завистъ туй ми ся придаде
Безъ васъ да тжжж въ чуждый край.